



Ο άνθρωπος με το κασκέτο

Και την πρώτη νύχτα μπήκε μεσ' το κελί ένας άνθρωπος που ?χε χάσει το πρόσωπό
του κι ακούμπησε το φανάρι που κρατούσε
κάτω στο πάτωμα, κι ο ίσκιος του
μεγάλωσε πάνω στον τοίχο

και τον ερώτησε: Πού έχεις κρυμμένα τα όπλα

κι εκείνος, κανείς δεν ξέρει αν από σύμπτωση,

ή ίσως για να απαντήσει,

έβαλε το χέρι πάνω στην καρδιά του.

Και τότε τον χτύπησε. Ύστερα, μπήκε άλλος άνθρωπος

που ?χε χάσει το πρόσωπό του και τον χτύπησε.

Τάσος Λειβαδίτης, Καντάτα, Ο άνθρωπος με το κασκέτο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 19:33

Κι αυτοί οι άνθρωποι που ?χαν χάσει το πρόσωπό τους
ήσαν πολλοί.

Και ξημέρωσε. Και βράδιασε. Ημέρες σαράντα.

Κι ήρθαν στιγμές που φοβήθηκε πως θα χάσει
το λογικό του

Και τον έσωσε μια μικρή αράχνη στη γωνιά
που την έβλεπε ακούραστη κι υπομονετική
να υφαίνει τον ιστό της.

Και κάθε μέρα της τον χάλαγαν με τις μπότες
τους μπαίνοντας.

Κι εκείνη τον ξανάρχιζε κάθε μέρα.

Και της τον χάλαγαν πάλι. Και άρχιζε ξανά

Εις τους αιώνας των αιώνων!

Τάσος Λειβαδίτης (Καντάτα)